

ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἠγχαρίστητε τοῖς μέλεσι τοῦ συνεδρίου ἐπὶ ταῖς μελέταις καὶ προσπάθειαις αὐτῶν. Ἐπίσης ἠγχαρίστητε τοῖς γάλλοις ἀντιπροσώποις, ὅτι συμμετέσχον τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων χωρῶν ἐξέφρασαν εἰς τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν τοῖς συναδέλφοις αὐτῶν Ἰταλοῖς ἐπὶ τῇ γενομένῃ αὐτοῖς ἀδελφικῇ δεξιώσει.

— Ὡς γνωστὸν τῇ ἐπιούσῃ τετάρτῃ 30/12 ὀκτωβρίου ὄριστα εἶπως ἐορτασθῆ ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἡ τετρακοσιετηρὴς τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Μεγάλαι γίνονται ἐπὶ τούτῳ προετοιμασίαι ἵνα ὅσον οἷον μεγαλοπρεπῶς πανηγυρισθῆ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀποβάσεως τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου εἰς Ἀμερικὴν. Τὸ σπουδαιότερον δὲ μέρος τοῦ προγράμματος ἔσται ἀναμφιβόλως ἡ μεγάλη ἱστορικὴ συνοδία, ἣτις θὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν τῇ ἐσπέρᾳ. Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν θὰ παρελάσῃ οὕτως εἰπεῖν, ἅπαντα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα ὅσα συνδέονται τῷ Κολόμβῳ καὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ Νέου Κόσμου καὶ ὅσα πρὸ αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐγένοντο. Ἄραϊον δὲ θὰ εἶνε βεβχίως τὸ ἄρμα τῆς Ἐλευθερίας περιστοιχιζόμενον ὑπὸ προσώπων διακεκριμένων, φανερόντων τὰς διαφόρους χώρας, αἷς ὀφείλει ἡ Ἀμερικὴ τὸν ἑαυτῆς πολιτισμόν. Θὰ παρελάσῃ δὲ πλὴν τῶν ἐρευνητῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὁ Οὐάσιγκτων, περιβαλλόμενος ὑπὸ πάντων τῶν προέδρων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μέχρι τοῦ Γκράν. Δὲν θὰ λείψῃ δ' ἀπ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἐδισσων μετὰ τοῦ ἠλεκτριτισμοῦ αὐτοῦ.

— Ὁ διάστημα ἐρευνητῆς τοῦ Βορείου πόλου F. Nansen προετοιμάζεται πρὸς νέαν ἐκδρομὴν εἰς τὸν Βόρειον Πόλον. Περὶ αὐτῆς δ' ἐποιήσατο ἐν Κοπεγχάγῃ διάλεξιν, ἐν ἣ ἡ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ του διαρκεῖται περὶ τὰ δύο ἔτη. Καλὸ ταξεῖδι!

— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιστημῶν (φυσικῆς καὶ χημείας) τῆς Κοπεγχάγης καὶ ὁ χημικὸς Jacobsen Carlsberg διοργανίζουσι συνδρομὰς ὅπως προσενεχθῆ τιμητικὸν μεταλλίον τῷ Μεγάλῳ Pasteur ἐπὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ ἀμφιτηρίδι τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἀγομένη τῇ 15/27 προσεχῶς δεκεμβρίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ νέον ἔτος παρ' Ἰουδαίους.— Γνωστὸν ὅτι τὴν τετάρτην 9]21 7βρίου κατὰ τὴν δόξιν τοῦ ἡλίου ἤρξατο τὸ 5653 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τὴν ἰουδαϊκὴν χρονολογίαν. Τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῆς Γραφῆς, ἐπὶ τῇ βίβει τοῦ ὁποίου ἐορτάζεται ἡ πρώτη τοῦ ἔτους παρ' Ἑβραίων εἶναι τὸ ἔξῃς: «Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ μιξ τοῦ μηνὸς ἐπίκλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτῶν οὐ ποιήσετε, ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν» (Ἀριθμ. ΚΘ' 1).

Τὰ θρησκείματα τῆς ὑπὸ τοῖς Ἀγγλοῖς Ἰνδιῆς.— Ἐκ τῆς τελευταίας στατιστικῆς προκύπτουσι περὶ τῶν ἐν τῇ βρετανικῇ Ἰνδικῇ θρησκευτῶν αἱ ἐξῆς ἐνδιαφέρουσαι λεπτομέρειαι:

Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν 287 ἑκατ. κατοίκων ὁ Ἰνδισὸς περιλαμβάνει 207 ἑκατ. Ἡ λατρεία τῆς Φύσεως εἶναι κοινοτάτη παρὰ τοῖς τραχυτέροις φύλοις. Τὸν Ἰσλαμισμόν ἀντιπροσωπεύουσι 57 ἑκατ., τὸν Βουδισμόν 7 ἑκατ. καὶ τὸν Χριστιανισμόν μόνον 2,250 χιλ. Ἰπάρχουσι πρὸς τούτους 17,180 Ἰουδαῖοι, οἱ δὲ Παρσῆ συμποσοῦνται ἐν ὅλῳ εἰς 89,887. Οἱ Θεῖσταί οἱ Ἀγνωστικοὶ καὶ τοιοῦτοι ἀνέρχονται μόνον εἰς 89. Οἱ Βρέχμοι ἦτοι καθηγητὰί τοῦ μετερροθμισμένου Ἰνδισμού, ἀριθμοῦσι μόνον 4301 ἐνῶ νεωστὶ ἰδρυθεῖσα αἵρεσις τῶν Ἀρίων ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ 400 περίπου ὀπαδῶν. Λαμβανομένου ὅπ' ὅψιν τοῦ συγκριτικῶς ὀλιγοχρονίου διαστήματος ἀπὸ τῆς εἰς Ἰνδικὴν εἰσαγωγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ γεγονός ὅτι ἦδη ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀρίθμει τὸ 1/10 τῶν ὅλων κατοίκων μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ φαίνεται ἀξίση σημασίως.

Αἱ δελῆναι τοῦ Διός.— Ἡ «Σαββατιαία Ἐπιθεώρησις» ἐδηλοσίευσεν ἄρθρον περὶ τῶν σελήνων τοῦ Διός, ἐκφράζουσα τὴν ἰδέαν ὅτι πιθανὸν νὰ εἶναι κατωχημένοι οἱ δορυφόροι ἐν τούτῳ δὲ ποιουμένη λόγον περὶ τῆς ἀνακαλύψεως νέας καὶ ἀρχικῆς σελήνης τοῦ Διός, λέγει: «Ὁ Ζεὺς καὶ αἱ τέσσαρες σελῆναι αὐτοῦ ἀποτελοῦσι σύστημα τῶσδε πλῆρες καθ'

ἐαυτοῦ, τῶσδε συνμετρικόν, συνδέονται δὲ μετ' ἀλλήλων διὰ τῶσδε ἰδιαιτέρων δυναμικῶν σχέσεων, ὥστε ἡ παρουσία καὶ ἄλλου μέλους φαίνεται πως ἐπιδομική· ἐν τούτοις ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Βαρνάρδου, ἡ ἐπιδεξιότης καὶ διορατικότης τοῦ ὁποίου ὡς παρατηρητοῦ οὐδεμίαν βέβαιον καταλείπουτι ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τῆς ἀνακαλύψεως. Ἀπορον μάλιστα πῶς ἐπὶ τῶσδε χρόνον ἀνεβλήθη ἡ ἀνακάλυψις αὕτη. Ἡ πέμπτη σελήνη φαίνεται ὡς σμικρότατον φωτεινὸν σημεῖον, ἦτοι ὡς ἀστὴρ 13ου μεγέθους, τελῶν τὴν περιστροφὴν αὐτοῦ εἰς 17 1/2 ὥρας ἐγγύτατα τοῦ μεγάλου σώματος τοῦ Διός. Ἡ κατὰ 112,000 μίλια ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ Διός, δίδει ἀπόστασιν ἐκ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ 26,000 μιλίων, ὁ νέος λοιπὸν δορυφόρος ἐμφανίζεται ἡπαξ ἐν διαστήματι 9 ὡρῶν.

Ἡ τροφὴ καὶ ἡ φωνή.— Μουσουργὸς τις ἐκτίθεισι ὅτι οἱ λιγυρὰν ἔχοντες φωνὴν εἶναι σπάνιοι ἐν χώραις, ὅπου ἐπικρατεῖ διάιτα ἐξ ἰχθύων καὶ κρέατος καὶ ὅτι ἡ φωνὴ ἀποβάλλει τὸν τόνον αὐτῆς καθόσον αἱ οἰκογένειαι, πλουτίζουσαι, αὐξάνουσι τὴν ποσότητα τοῦ καταναλισκόμενου κρέατος. Ἡ Νεάπολις καὶ ἡ Γενουή, ὅπου πολλοὶ τρώγονται ἰχθύς, ὀλίγους παρέχουσι ἰταλοὺς ἀοιδούς· αἱ δὲ γλυκεῖαι φωναὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ἀγορικῷ πληθυσμῷ μᾶλλον ἢ ἐν ταῖς πόλεσιν. Ἐν Νορβηγίᾳ τῶσδε καταναλίσκονται ἰχθύς, ὥστε δὲν δημιουργοῦνται ἀοιδοί, ἀλλ' ἡ Σουηδία εἶναι τόπος σίτου καὶ ἄσμάτων. Τὰ σαρκόβόρα πτηνὰ κοάζουσι ὡς οἱ βάρταχοι, τὰ δὲ σιτοφάγα ψάλλουσι. Ἐν τούτοις λεπτομερεστέρᾳ ἐξέτασις δὲν ἐπικυροῖ πάντοτε τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα. Ἡ Ἰουλιὰ Γρίζη ἦτο ἰδιαζόντως κρεοφάγος· ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῆς σπανίαν εἶχε λαμπρότητα καὶ ὅτε ἀπέκαμνεν ἔτρωγε συνήθως ἰχθύς, ἵνα νέαν εἰς ταύτην παρὰσχῃ ζωηρότητα. Ὁ κοινὸς ὄνος δὲν εἶναι σαρκόφάγος, ἡ φωνὴ ὅμως αὐτοῦ εἶναι κατωτέρα τῆς τοῦ λέοντος.

Ὅραμα καὶ προειδοποιήσις θανάτου.— Περὶ ἑργον ἐπεισόδιον, ἐσχάτως γενόμενον, ἀφηγήθη κύριός τις, εἰς ὃν τὰ πλεῖστα τῶν προσώπων, περὶ ὧν πρόκειται εἶναι προσωπικῶς γνωστά.

Νεαρὰ κόρη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Α. ἱκανῶς σπουδαίου καλλιτέχου, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἐν Τορόντῳ τῆς Ἀμερικῆς, κατελευθῆσα πρῶταν τινὰ ἵνα προγευματίσῃ, ἀφηγήθη ἰδιαιτέρον ὄραμα, ὅπερ τότε μείζονα ἐνεποίησεν αἰσθησιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς, ὅσφ ἦτο εἰθιμισμένη εἰς ὑπνον ὅλως ἀτάραχον. Εἶδε δὲ τὴν φίλην αὐτῆς, δεσποινίδα Μ. Κ., συναμφίλικα αὐτῇ κόρην, κατερχομένην ὡς ἐν ταραχῇ καὶ ἐν βίᾳ τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τοῦ Τορόντου, κατόπιν δὲ καὶ τὴν νύμφην αὐτῆς. Ἡ φίλη αὐτῆς ἔφερε στολήν, οἷα ἡ ἐν γάμῳ ἡ χορῶ φερομένη, εἶχε δὲ ἄνω πορτοκαλλείας ἐν τῇ κόμῃ καὶ ἐν τῇ στολῇ. Ἀδιάρροχον ἐπανωφύριον ἦτο ἐρριμμένον ὑπερᾶνω τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων αὐτῆς, προφανῶς ἐν βίᾳ χρησιμοποιοῦσθ ἐλλείψει ἄλλου προχείρου. Ἡ δεσποινὴς Μ. Κ. κατάρχετο τὴν ὁδὸν μετὰ μεγάλης ταχύτητος, μέχρις ὅτου, φθάσασα εἰς τὸ τέσμα τοῦ τροχιοδρόμου, ὠλίσθησεν ἐν τῇ βίᾳ αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐν τῷ βορβόρῳ· ἐγερεθεῖσα ὅμως πάλιν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῆς φίλης αὐτῆς ἐν μέσῳ πλήθους προσώπων, εἰσερχομένων εἰς τὴν τροχιοδρομικὴν ἄμαξαν. Τοῦτο ἦτο τὸ ὄνειρον· βραδύτερον ἡ οἰκογένεια Α. ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ κ. Ι., θετὸς πατὴρ τῆς δεσποινίδος Μ. Κ., ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἀκριβῶς πρὸ τῆς 4ης ὥρας τῆς πρωΐας ἐκείνης, πεσὼν ἐκ παρβύρου τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ κατώκει καὶ ὅπερ ἀπέειχε μιλία τινα τοῦ Τορόντου· ὁ πατὴρ οὗτος ἦτο ἔμπορος, ἡ δὲ θετὴ αὐτοῦ κόρη, ἡ φίλη τῆς δεσποινίδος Α., ἣτις εἶχε μεταβῆ εἰς χορᾶν, ὑποστρέψασα βραδέως εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εἶδεν ἐκεῖ τηλεγράφημα, ἔσπευσε νὰ προφθάσῃ τὴν ἀναχωροῦσαν τροχιοδρομικὴν ἄμαξαν, ἵνα μεταβῆ εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, καὶ ἔφερεν ἀκριβῶς τὴν στολήν, μεθ' ἧς ἐφάνη καὶ ἐν τῷ ὄνειρῳ.

Ἡδὲ ἔρχεται τὸ δεύτερον τμήμα τῆς ἀφηγήσεως. Εἰς ἀπόστασιν μιλίων τινῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐν ἣ ὁ κ. Ι. εἶρε τὸν θάνατον, ὑπῆρχε μεμονωμένη ἑπαυλις, τηρουμένη ὑπὸ γυναικὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, οἵτινες πάντες ἐγνώριζον τὸν ἀνωτέρω ἔμπορον καὶ ἐγίνωσκον ὅτι διέμενον ἐν ξενοδοχείῳ. Ἡ θυγάτηρ ἐνωδίστο ἐνωρίτατα, ἵνα προετοιμάσῃ τὸ πρόγευμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ὅστις ἔμενον ἐν θαλάμῳ παρὰ τὸν σταῦλον, ὅτε ἰσχυρὸς τριπλοῦς κτύπος ἰκούσθη ἐν τῇ πρόσθια ὄρῃ. Ἡ κόρη ὑπέστρεψε πάραυτα ἐν σπουδῇ εἰς τὴν κλίνην

αὐτῆς καὶ ἐδικαιολογεῖτο εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς, ἐν παραπλευρῶν εὐρισκουμένην θαλάμῳ, ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, λέγουσα ὅτι ἦτο γυμνή. «Λοιπὸν», εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἐνῶ ἐπανελήφθη ὁ τριπλοῦς κτύπος, «θὰ ὑπάγω μόνη» καὶ, περιτυλιχθεῖσα ἐν ἐπανωφορίῳ, κατῆλθε. Τὸ ὄρολόγιον ἐσήμαινε τὴν ἴην ὥραν, ὅτε αὕτη κατήρχετο, ἀκριβῶς δὲ καθ' ἣν στιγμήν οἱ δάκτυλοι αὐτῆς ἤγγιζον τὴν θύραν τὸ τρίτον ἠκούσθησαν οἱ τρεῖς βροντώδεις κτύποι μετὰ τσαούτης ἐμφάσεως, ὥστε, ὑπὸ τρόμου καταληφθεῖσα, παρετήρησεν: «Ἄ. ἀναμφιβόλως μεγάλως βιάζονται». Ὅτε ἤμω μετὰ μίαν στιγμήν ἡ θύρα ἠνοιχθή, οὐδεὶς ἐφαίνετο. Γενομένης δὲ ἀκριβῶς πανταχοῦ ἐρεύνης καὶ μηδενὸς ἀνακαλυφθέντος, ὁ υἱὸς μετέβη εἰς γεινιχόσσαν ἔπαυλιν, ἵνα ἴδῃ μήπως ἀσθενεῖ τις, ἀλλ' εἶρεν ὅλους κοιμωμένους. Κατὰ τὸ πρῶγευμα ἡ μήτηρ εἶπεν ὅτι μέχρι τῆς πρωίας ἐσκέπτετο περὶ τοῦ κ. Γ., τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἐμπόρου, ὑποπτεύουσα πάντοτε ὅτι κακόν τι ἐπέπληεν αὐτῷ. Τσοῦταν δι' ἐρριζώθη ἐν αὐτῇ ἡ ὑπόνοια αὕτη ὥστε, παρὰ τὰς ἐναντιώσεις τῶν ἄλλων, ἐξέυξε τὸν ἵππον εἰς τὴν ἄμαξαν καὶ μετέβη εἰς τὴν πόλιν, ὅπου, φθάσασα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐν ᾧ ὁ κ. Γ. ἔβηνεν, εἶρε τὴν δεσποινίδα Μ. Κ., κατεργασμένην ἵνα δεχθῇ αὐτὴν καὶ λέγουσαν: Λοιπὸν τὰ ἔμαθε: τὰ δυσάρεστα. Πόσον ἀγαθὴ εἶσαι, προσεργωμένη ἐν ὄρφλῳ μου!».

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΙΑΝΟΛΟΓΩΝ.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Ἐν τῇ προτελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδρίῳ ἐν μὲν τῷ ἀρίθῳ καὶ ἰνδικῷ τμήματι ὁ κ. Βίνσεντ Ἄρθουρ Σμιθ ἐποίησατο «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Γούπτα», ἐν δὲ τῇ ἐπὶ τῶν ἀσσυριακῶν καὶ βαβυλωνιακῶν ὑποπιτροπῇ τοῦ σημιτικῷ τμήματι, ὁ μὲν κ. Τάυλερ ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ τῆς «Φύσεως τῆς ἰτιτικῆς γραφῆς», ἣν παρέστησεν ὡς ἰδιογραφικὴν, ὁ δὲ βιενναῖος διδάκτωρ Ἐδουάρδος Μάλερ ἀνέγνω ἐνδιαφέρουσαν πραγματεῖαν περὶ τοῦ «Ἡμερολογίου τῶν Βαβυλωνίων», ὁ δὲ καθηγητὴς Χέτσελερ, ὠμίλησε περὶ «Ἀσσυριολογίας, Αἰγυπτολογίας καὶ τῆς Βίβλου».

Κατὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην μελέτην αὐτοῦ ἐκίρηνεν ὅτι Τώθμης δ' Γ' (ἥστις ἤρξατο τῆς βασιλείας περὶ τὸ 1506 π. Χ. πιθανῶς) δέον νὰ εἶναι ὁ Φαραὼ τῆς ἐξόδου, οὐχὶ δὲ Ραμεσῆς ὁ Β' ἀποδεικνυμένης δ' ἀκριβοῦς τῆς πληροφορίας ταύτης, ἡ βασίλισσα Μακάρα Χατασοῦ ἦτο ἀκριβῶς τοιοῦτο πρόσωπον, οἷον τὸ εἶσαν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῶν υἱάτων. Ἀποδεκτῆς γινομένης τῆς ἐν τῇ Γραφῇ χρονολογίας 1493 π. Χ. ὡς χρονολογίας τῆς Ἐξόδου, ἐν Αἰγύπτῳ ἐβάσιλευε τότε Τώθμης ὁ Γ'. Ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, διερχομένους τὴν ἐρημον, νὰ μὴ φοβῶνται διότι ὁ Θεὸς θ' ἀπέστειλε σφήκας πρὸς αὐτῶν. Γνωστὸν δ' ἦτο ὅτι τὸ 23ον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ Τώθμης ὁ Γ' προσέβη εἰς ἐκστρατεῖαν εἰς Παλαιστίνην. Αὕτη ἦτο ἀκριβῶς ἡ περίοδος, καθ' ἣν οἱ Ἰουδαῖοι περιεφέροντο ἐν τῇ ἐρήμῳ κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου εἰς Παλαιστίνην ἐπιστροφὴν, αἱ δὲ σφήκες πραγματικῶς ἀπεστάλησαν τότε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἐδάφους.

Ἐν τῷ γενικῷ σημιτικῷ τμήματι ὁ διδάκτωρ Κ. Φόλλερ ἀνέγνω πραγματεῖαν «περὶ τῶν ἀραβικῶν φωνητικῶν», ὁ δὲ καθηγητὴς Καραμπώσεκ γερμανιστὴ «περὶ ἀραβικῶν πρωτοκόλλων» ἐπίσης ἐγένοντο ἐν τῷ τμήματι τούτῳ καὶ τινὰ ἄλλα ἴστων ἐνδιαφέροντα ἀναγνώσματα.

Ἐν τῷ περσικῷ καὶ τουρκικῷ τμήματι ἡ δεσποινὴ Σαραπτζῆ ὑπέβαλε πραγματεῖαν περὶ τῶν Παρσῶν, μεταβάτων κατ' αὐτὴν εἰς Ἰνδικὴν τὸν Ζ' αἰῶνα καὶ ἀριθμούντων ἤδη ἐν ὅλῳ 90000 ψυχῶν οὗτοι διεπύρηναν τὴν ἀτομικότητα αὐτῶν μεταξύ τῶν ποικίλων περὶ αὐτοὺς φύλων. Οἱ Παρσῆ εἰς τῷ δημοσίῳ καὶ τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ δὲν ἀποτελοῦσι δυσάρεστον τύπον ἀνθρωπότητος: δὲν εἶναι Ἀνατο-

λίται ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν αὐτῶν πρὸς τὰς ἰδίας γυναῖκας, ἐν τῇ ἐργασίᾳ δὲ καὶ τίτις ἄλλαις αὐτῶν ἐνασχολήσεται πολλὴν δεικνύουσι τὴν εὐφυΐαν. Ὑπὸ ἔποψιν ἐκπαιδευσεως οἱ Παρσῆ ἀφομοιοῦνται πρὸς τὴν Δύσιν, τοῦτο δὲ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὸν κοινωνικὸν αὐτῶν βίον ἐξαιρέσει τῆς διατηρήσεως ἀνατολικῶν τινῶν εθίμων ἐγκλειόντων τέρψιν μᾶλλον ἢ δυσειδαιμονίαν καὶ βαρβαρότητα. Ἡ θρησκεία αὐτῶν ἐπὶ μακρὸν κατέστη ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ συζητήσεως ἐκ μέρους τῶν Ἀνατολιστῶν. Γινώσκωμεν ἤδη ὅτι ὁ ἀγνὸς Ζωροαστριζμὸς εἶναι μόνον καλλίμορφος τύπος τοῦ Θεϊσμοῦ καὶ ὅτι ἡ λατρεία (ἐὰν δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν λατρείαν) τοῦ ἡλίου, τοῦ πυρός καὶ τῆς θερμότητος εἶναι μόνον πέπλος μυστικῆς φιλοσοφίας. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ κοράσια μεγάλη ὑπάρχει διαφορὰ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἰνδικῶν φύλων, διότι καὶ τὰ πανεπιστήμια καὶ λοιπὰ εἰρηγετήματα εἶναι ἀνοικτὰ αὐτοῖς, ὅν τρόπον ἐσχάτως ἠνοιχθήσαν καὶ εἰς τὰς ἀγγλίδας κόρας. Οἱ Παρσῆ ἐστεροῦντο νομοθεσίας: δὲν εἶχον οὗτοι ἱερὰν βίβλον, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ζωροάστρου παρασκευασθεῖσαι βίβλοι φαίνονται ὅτι ἀπολέσθησαν. Ὡς νόμος ἐχρησίμευεν ἡ συνθήκη μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Πανταστέγ, ὅπερ διεδέξατο ἡ ἀγγλικὴ νομοθεσία ἐν Ἰνδικῇ. Οὕτως ἀνευρίσκωμεν ὅτι οἱ Παρσῆ εἶναι ἀνώμαλον σῶμα λαοῦ μετὰ φιλοσοφίας καὶ ἱστορίας, σωζόμενον ἐν τῇ δυτικῇ Ἰνδικῇ, αὐτῶν τούτων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἅμα καὶ τὴν Δύσιν καὶ ἀποτελούντων, οὕτως εἶπεῖν, γέφυραν μεταξύ τῶν δύο ἡπείρων καὶ διερμηνεῖς τοῦ τῆς Δύσεως πνεύματος εἰς τὴν Ἀνατολὴν λαμβάνοντες δ' ὑπ' ὄψιν τὴν παρελθούσαν καὶ τὴν ἐνεστώσαν αὐτῶν ἱστορίαν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ προείπωμεν αἴσιον δι' αὐτοὺς μέλλον.

Εἶτα ὁ κληρικὸς Κασαρτέλλης ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ τῆς φιλολογικῆς ἐνεργείας τῶν Παρσῶν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ἐν τῷ τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς τμήματι, ὅστινος προεδρευεν ὁ σὴρ Θωμᾶς Γουαίηδ, ὁ καθηγητὴς Τερριέν Δελακουπερῆ ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ τῆς «Εἰσαγωγῆς τῶν ὀνομάτων καὶ συμβόλων τῶν σημείων τοῦ διαστήματος ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σινικὴν, ὡς ἐνδείξεως τῆς ἐκ τῆς ΝΑ Ἀσίας ἀρχῆς τοῦ ἀρχικοῦ σινικοῦ πολιτισμοῦ». Ὁ κ. Κ. Πφόντς ἀνέγνω εἶτα πραγματεῖαν περὶ τοῦ «Βουδδισμού ἐν Ἰαπωνίᾳ», περιγράφας ἐν αὐτῇ τὰς διαφόρους βουδδιστικὰς σχολὰς καὶ αἰρέσεις, αἵτινες ἐν Ἰαπωνίᾳ ὑφίστανται, ὁμοῦ μετὰ τῶν διδαγμάτων καὶ τῶν θεωριῶν αὐτῶν.

Ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι ὁ καθηγητὴς Δουγλᾶς ἀνέγνω πραγματεῖαν τοῦ κ. Γουώλτερ Δένιγκ περὶ «Νεωτέρας ἰαπωνικῆς φιλολογίας». Ἐν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς νεωτέρας ἰαπωνικῆς φιλολογίας εἶναι ὁ ὑπερβολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπωμένων βιβλίων. Τσοῦτα εἶναι τὰ ἔργα ταῦτα ὥστε ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ἐπάναρχεσθαι νὰ συστήσῃ γραφεῖον ἐπικρίσεως, ὅπερ δημοσιεύει μνησίων περιοδικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπικρίνονται ὅλα τὰ ἔργα ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτῶν καὶ ὀρίζεται ἡ ἀξία αὐτῶν. Ὁ κ. Δένιγκ θεωρεῖ τὰς κρίσεις τοῦ ἐκδότου τοῦ ἀνωτέρω περιοδικῆ οὐχὶ πάντοτε ὡς ὀρθὰς, κατέκρινε δὲ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν λατινικῶν στοιχείων ἐν τῇ ἰαπωνικῇ, προσθεὶς ὅτι εὐτυχῶς ὀλίγοι εἶναι οἱ ποιοῦμενοι χρῆσιν τούτων καὶ ὅτι πρὸς πλήρη κατανόησιν τῆς γλώσσης ἡ φιλολογία αὐτῆς δέον νὰ γράφεται διὰ τῶν σινικοῖαπωνικῶν χαρακτηριστικῶν.

Ἐν τῷ τμήματι τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀφρικῆς ἀνεγνώσθη ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ ταγματάρχου Γουίγκαιητ. «Περὶ ἀκμῆς καὶ παρακμῆς τοῦ μαγδύσμου ἐν τῷ Σουδάν». Ἐν δὲ τῷ ἀνθρωπολογικῷ τμήματι μετὰ τῶν ἄλλων ὁ μὲν καθηγητὴς Κοναλέσκις ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ τῶν ἰρηνικῶν ἐπιρροῶν ἐν τῷ Καυκάσῳ, αἵτινες δύνανται ν' ἀνακαλυφθῶσιν οὐ μόνον ἐν τῇ διασώσει ὀνομάτων, ὡς τὸ τοῦ Ὀρμάζδ, ἀλλὰ καὶ ἐν τισὶ δεισιδαιμονίαις, σχετιζομέναις πρὸς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν, τὸν χαρακτῆρα ἀκαθαρσίας, ὅστις ἀποδίδεται εἰς τὴν γαλῆν καὶ εἰς τὴν μαγικὴν ἀρετὴν, ἥτις ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐκκοπήν τῶν ὀνύχων καὶ τῆς κόμης τῶν ἀνθρώπων. Ἡ δὲ κ. Μποσκάουεν ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ τῶν «Κοσμητικῶν συστημάτων γραφῆς ὡς ἀποδείξεως τῆς ἀρχαιότητος τοῦ πολιτισμοῦ». Ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι πραγματεῖα περὶ «Ἀνθρωπολογίας ἐν Ἰνδικῇ» ὑπὸ τοῦ κ. Ρέσλεϋ ἀνεγνώσθη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Ἐν αὐτῇ ἐξετίθετο ἐν ἄλλοις ὅτι ὁ κ. Ρίσελϋ προέβη ἐσχάτως εἰς καταμετρήσεις ἀριθμοῦ τινος Καφίρων, Χουνζᾶ καὶ